

pota. Tako se sploh sodi, kajti Milan ne pusti kraljici Nataliji do sina kralja in »vladar« Ristić potegne rad z njim. Vpraša se, iz kakih namenov to stori? Mar misli kedaj sam splezati do krone?

Afrika. Marokanski sultan ni hotel podpisati trgovinske pogodbe z angleško vlado in sedaj so strune jako napete med njim in angleško državo. Mogoče je lahko, da pride do vojske, ali to bi bila velika nesramet od njega, saj ne more zmagati in kaj čaka potem sultana? Nič druga, kakor ponižanje, če še ne kaj hujega.

Amerika. V tem, ko smo imeli v Evropi vedno deževno vreme, bila je v novem svetu velika vročina in z njo veliko neviht. Pri Weelingu, v zahodni Virginiji, je taka nevihta eno rodbino vtopila v nalivu, v lesovih pri Kay-City pa je nastal požar, ki je vgonobil velike širjave logov in je tudi blizo pol tega mesta vkončal.

Za poduk in kratek čas.

Kako so Prusaki rešili Joška.

Napisal J. Sattler.

II.

Nekega dne me obiščejo mati. Pri vratih so stali in me čakali. Vojak pride po mene. Silno tesno mi je bilo krog srca. Polotili so se me čudni občutki: veselil sem se in bal. Ko me uzrejo mati, zasvetijo se jim solze v očeh. Uboga mati, saj so vedno mislili in upali, da postanem duhovnik, da bom molil in maševal za njih. Ta misel jih je krepila pri trudapolnem delu; ta up jih je tolažil v britkosti in nadlogah. Ali sedaj? Vse sladke njih nade so splavale po vodi; izginila je tolažba starih dnij. Stal sem v oguljenem plašču pred njimi kakor strasil. Ni bilo več nobene dvojbe; bil sem žalostna istinitost vojaška. Nekaj hipov sva stala nema; potem pa rečejo mati otirajoč si solze iz oči: »Moj Bog, tako-nega te moram videti! Oh, kaj sem doživela! Koliko skrbij in truda me je stalo, da si se šolal! Sedaj je pa vse brez uspeha!«

Da-si me je solz bilo srami v pričo tovarišev, vendar se nisem mogel premagati. Porosilo se je tudi meni oko. Komu bi pa materine solze ne segle v globino srca? Kdo bi mogel gledati plakajočo mater brez ganeja? Ihteč rečem: »Volja božja!« Potem hitim prosit vodjo, da bi smel spremljati mater. Od kraja mi ni hotel tega dovoliti, češ, da sem novinec in se toraj ne znam vesti vojaški. Najbrž pa mi je branil izhod radi krasne moje obleke! Naposled ga vendar gane prošnja matere same.

Šla sva. Med potjo jamejo zopet tarnati:

»Kaj bo iz tebe?«

»Ne žalujte, mati. Bog še obrne vse prav, saj se brez svete njegove volje nič ne zgodi.«

S temi besedami sem jih pomiril nekoliko. Čudovito moč ima vera v previdnost božjo. Ko se spomnimo, da dela neskončno modri Bog vse prav, odvali se nam s potrtega srca obupnosti težki kamen. Vera nam pravi, da ima Oče nebeški z nami najboljše namere. On nam ne nareja boli, nego hoče le blaginjo našo.

Spremljal sem mater kraj deroče Drave proti Sv. Petru. Mnogo sva si imela povedati. Hitro so minile ure. Prišel je ločitve čas. Oh kaka ločitev! Uboga mati se me oklenejo glasno plakajoč. Toda nič ni pomagalo. Odtrgala naju je usoda nepreporna. Jeden pogled še v najmilsi obraz, in srečno blaga, zlata mati! Drava je zašumela, ko bi hotela oglušiti ihtenje materino in moje.

III.

Bilo je sredi meseca junija. Na vadišču za Mari-

borskim pokopališčem smo stali novinci v dolgih vrstah. Major C. jaše dva-, trikrat gor in dol med redmi, motreč nas mlade vojake; naposled obstane in izpregovori nekako tako-le: »Naš polk je sedaj na Moravskem; dopolniti si mora moštvo. Vojska naša bode potem tako silna, da pobijemo vse Prusake. V štirinajstih dneh smo v Berolinu, v stolnem mestu Pruskem; potlej je konec vojni.« Po teh ognjevitih besedah vpraša glasno, da se je daleč razlegalo:

»Kdor hoče iti rade volje k polku, naj stopi naprej!«

Nekoliko hipov je bilo vse mirno; potem pa stopijo nekateri iz redij; med njimi bil sem tudi jaz. Kako to? bote morda vprašali. Si-li pozabil materinih solz? Nisem jih in jih ne bom nikoli; toda življenje v vojašnici mi je bilo neznosno. Rajši trpim vse vojne britkosti in nevarnosti, nego da bi samo nosil kruh, pometal vojašnico in krtačil slamniki. Biti sem hotel pravi vojak. Vrhu tega mi je pa rojila po glavi misel, da bi hitreje avanzoval v vojni.

Zvečer sem pisal materi. Tolažil sem jih in se priporočal njihovi ljubezni in molitvi.

Drugi dan dobimo novo obleko in opravo ter sploh vse, kar je potrebno za vojno. Popoldne odrinemo na kolodvor. Jaz sem bil zamišljen; drugi so si delali na vso moč »korajžo« s petjem in vriskanjem. Z Bogom domovina draga! Morda te ne vidim več. Peljali smo se na Dunaj, odtod v Olumue in dalje do Moravske Tribave. Došli smo k polku. Bilo nas je kakih tristo; kajti naposled so pobrali vse, stare in mlade; major ni več vprašal, hoče-li kdo iti radovoljno ali ne.

Smešnica. Postavili so bili v neki vasi enkrat, ko so pri tarni cerkvi obhajali cerkveno žegnanje, fantje lep maj. Ko pa je v tistej okolici kmalo potem toča pobila, brž so nekateri ljudje znašli, da toče nihče drugi ni kriv, kakor maj. Kdo torej ve povedati, komu bi se bilo bolj čuditi, ali modrosti in znajdljivosti ljudij, ali moči, katero ima obeljena, po konci stoječa smreka?

Razne stvari.

(Milostljivi knezoškof) so se odpeljali v torek popoldne na Dunaj, in utegnje o konci tedna priti domov.

(Odlikovanje.) Minister za državne finance, dr. Steinbach je dobil red železne krone prve vrste. Da je to odlikovanje v zvezi z uravnavo »kronske veljave«, o tem ni dvoma.

(Zahvala.) Blagorodna gospá Marija Bratanič iz Šentilja pri Velenji je darovala družbi sv. Cirila in Metoda petsto goldinarjev. Za ta velikodušni dar izreka domoljubni gospej najsrčnejšo zahvalo

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Šolstvo.) Z začetkom šolskega leta 1892/93 bode na privatnem ženskem učiteljski pri šolskih sestrah v Mariboru I, II. in IV. tečaj in kurs za »ročna dela. Več pové vodstvo čč. sester.

(Posvečevanje nedelje.) Na novi železnici iz Poličan v Konjice dela se tudi v nedeljah in pobožno slov. ljudstvo vpraša po vsej pravici: ali se tako spoštuje božja postava in kako se ujema to s cesarsko postavo o nedeljskem počitku?

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval neimenovan dobrotnik slov. šolske mladine iz Ljutomera 6 gld. 40. kr.

(Učiteljstvo.) Na c. kr. učiteljski v Mariboru je postal g. dr. Ivan Bezjak stalni učitelj za slovenščino.

(Vabilo.) Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah imelo bude dne 31. julija t. l. na 3. uri popoldne na vrtu M. Šteinerja svoj VIII. občni zbor s prezanimivim vsprejedom. Med drugim bude tudi govor o kmetijstvu gosp. potovalnega učitelja Bele-ta. Kratkočasil nas bo med in po zboru domači moški in mešani pevski zbor. K obilni vdeležbi najprijazneje vabi odbor.

(Slov. prošnja.) Kakor se nam piše, kroži po Celji in po drugih »nemških« mestih prošnja do visoke vlade, naj se dajo ulicam v teh mestih poleg nemških tudi slov. imena. To je po polnem prav ter po osnovnih postavah naše države. Če stori vlada tako v Ljubljani Nemcem na ljubo, pričakuje se, da prošnja Slovencev ne ostane brez uspeha s tem večjo pravico, ker je ljudstvo v okolici povsodi slovensko.

(V Vitanjskem trgu) je umrl nagle smrti tamošnji posestnik in krčmar g. Franc Vodušek. V četrtek, dne 21. julija se poda 71letni starček na visoki Kozjek po svoji ovčji kupčiji. Zadnje besede, katere je spregovoril, poslovišči se od svojih domačih, so bile: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« Vreme je bilo deževno. Ker se starček zvečer ne povrne domu, bili so domači v velikih skrbeh. Ob 1/2 10. uri po noči pride mesto Vodušeka Brezenski župan z dvema možema povedat, da so našli starčka mrtvega ležati pod Javorjem; zadel ga je srčni mrtvoud. Ljubeznjivi starček naj v miru počiva!

(Smrtna kosa.) V zadnjem tednu nam je nemila smrt nemile rane vsekala, kajti umrl je v Šmarajah veleposesnik, g. Fran Skaza, v Reichenburgu solski ravnatelj, g. Fran Jamšek in v Framu posestnik, g. Ivan Divjak — vsak vreden, da ga slov. ljudstvo ohrani v blagem spominu.

(Železnica.) V soboto, dne 22. julija se je vdrl nasip na železnici Celje-Velenje blizu Rečiške vasi ter je tir za kacic 100 metrov oškodovalo.

(Kopališča.) Na Slatini je bilo doslej že 1514 gostov in v Rimskih toplicah 636, v Gleichenbergu 3292.

(Nesreča.) Dne 16. julija je bila Urša Krivec, kočarica v Brezji pod Ptujsko goro, sama z dvema otrokoma doma. Ker je njej slabo postalo, ostala sta otroka sama na dvorišči in 16 mesecev staro dekle je vtonilo v gnojnici.

(Iz Slatine) se nam brzojavlj, da obhaja vlč. gosp. Anton Fröhlich, nadžupnik pri Sv. Križi, dne 4. avgusta zlato mašo svojo. Priprave za-njo so se že pričele.

(Notar.) Mesto Celje je neki prosilo za tretjega notarja, za Nemca in »D. W.« trdi, da ga tudi mesto dobi. Treba je še le »preiskav«.

(Slovesnost.) Na Sladki gori obhajali so na god sv. Ane tamošnji župnik, veleč. gospod Franc Kene prav slovesno dovršenje 40. leta duhovske službe svoje. Občina Sladkogorska imenovala jih je tem povodom soglasno svojim častnim občanom.

(Zlato sv. mašo) obhaja v nedeljo veleč. gosp. A. Missia, kn. šk. duh svetovalec in župnik v pokoji, pri Mariji Tolažnici nad Gradcem. Čast. gospod se je rodil pri Sv. Križi na Murškem polju in je brat prevz. knezoškofa v Ljubljani. Znan in čislán je tudi na Dravskem polju iz svoje službe v Čirkovicah.

(»Südmark«.) Na Dobrni osnuje se dne 7. avgusta podružnica društva »Südmark« in bude ob enem na vrtu gosp. Orozla večja »nemška« veselica. Da ima vselej, kedar se vrši kaj na škodo slov. ljudstvu, svoje roke tudi slov. izdajica, to je žalostna resnica.

(Okr. zastop.) V sredo, dne 3. avgusta ima okr. zastop v Mariboru izredno sejo. Voli se petero udov v okr. šolski svet, ker so se dosedanji v »pravični nevolji« odpovedali svoji časti, med njimi je »baron« Pistor iz Šentilja.

(Promet.) Posojilnica v Vitanji je imela v preteklem polletju 35.736 gld. in 58 kr. prihodkov, med njimi za 24.462 gld. 87 kr. hranil in 33.971 gld. 16 kr. stroškov ter za 21.265 gld. posojil. Udov ji je 190 pristopilo.

(Nesreča.) Pod voz je prišla dne 12. julija Mar. Gobec, posestnica v Hudini pri Celji ter je padla tako nesrečno na kamen, da je bila v malih trenotjih mrtva. Ista dan je v Trbovljah rudokop Jakob Melanjšek zdrknil za štiri metre v globočino ter si je prebil glavo.

(Shod vinorejcev) bude prihodnje leto v Mariboru in so priprave za-nj se že začele. Da bi le kaj pomagali taki shodi!

(Deželne zборе) skliče vlada že neki v meseci oktobru in kakor kaže, ne bude njih posvetovanje dolgo.

(Duhovniške spremembe.) Čast. gosp. Franc Ferencak, župnik v Vojniku, je dobil mestno župnijo v Brezicah; č. g. Franc Kene, župnik na Sladki gori, prevzame posle dekanije v Šmarajah in č. g. Jernej Stabuc, kaplan v Smarajah, posle iste župnije; č. g. Martin Stolec, kaplan pri Sv. Rupertu nad Laškim, pride za provizorja v Razbor in č. g. Andrej Keček, kaplan v Trbovljah, za kaplana v Leskovec.

Loterijne številke.

Trst 23. julija 1892:	46, 62, 47, 38, 36
Linc " " "	5, 25, 50, 54, 4

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1. 11-26

priporoča se vsem katolicanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polju.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Išče se kovač,

kateri zna dobro podkovati in druga kovaška
dela opravljati, za občino Zgornje Hoče, kjer
dobi kovačnjo cenó v najem in najde dela
dovolj.

Občina Zgornje Hoče.

Henrik Witzler,

predstojnik.

Z žalostnim srem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno
vest, da je Bogu dopadlo k sebi poklicati našega nepozabnega, iskreno ljublje-
nega očeta

Janeza Ogrizek,

po dom. „Stari Colski“,

po dolgi, mučni bolezni v petek, dne 22. julija, večkrat previdenega s sv. zakra-
menti za umirajoče v 74. letu njegove dobe.

Sprevod je bil v nedeljo ob 5. uri popoldan.

Preblega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Ob jednem izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo za mnogobrojne dokaze od-
kritosrčnega sočutja med boleznijo in ob smrti uri rajnega, kakor tudi za obilno
udeležbo pri sprevodu. To pa velja pred vsem prečistiti duhovščini, pa tudi dru-
gin, ki so rajnemu skazali poslednje čast, spremljavaje ga k zadnjemu počitku.

Pri Sv. Križu poleg Slatine, dne 27. julija 1892.

Žalujoči otroci.